

mod det ærede Medlem? Naar der derimod er Tale om Byggekonfortiers Forhold i denne og andre større Byer til Smaafolk, saa tror jeg virkelig, at intet enkelt Medlem her i Salen behøver at tage sig deraf, eller at det kan siges, at det er rettet mod ham. Det er jo blot den Kjendsgjerning, jeg har fremdraget, at man andetsteds har set, at slige Konfortier have medført store Ulemper for den større Del af Befolkningen, men dette er ingenlunde Noget, der kan karakteriseres som et Angreb paa det ærede Medlem. Jeg skulde forøvrigt ikke have haft Noget imod at rette et Angreb imod det ærede Medlem, hvis jeg havde haft Grund dertil, thi han har i sin Tid rettet saa mange Angreb mod mig, uden at have haft nogen Grund dertil; men jeg finder, at naar det ikke har været min Hensigt at gjøre det, skal det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds ikke give mig et saadant Udsende, som jeg ikke ønsker at have.

Fønger: Jeg vil kun tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af det Foredrag, vi nys hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet han lod til muligvis at være tilbøjelig til at sætte en Tanke om at underkaste dette Forslag en nærmere Prøvelse, selv uden Hensyn til, at Resultatet deraf maaske kunde blive, at der ikke kom nogen Lov ud om dette Forhold i denne Session. Jeg tror, at det ærede Medlem let vil kunne finde adskillige Medlemmer, der ville samstemme med ham i, at der kan være visse Forhold ved den nuværende Bygningslov i det Hele, som kunne stille sig forskjellig for de forskjellige Anskuelser om, hvad der er det Rigtigste i saa Henseende. Det ærede Medlem har jo ogsaa paapeget saadanne enkelte Ting som f. Ex. den Sikkerhed, som kunde have med Hensyn til Bygningers Opførelse. I alt Fald kunde det være meget ønskeligt at undersøge dette, uagtet jeg tilstaa, at jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt en Undersøgelse vilde føre til et saadant praktisk Resultat, at det kunde faae nogen Indflydelse paa den egentlige Bygningslov. Mindre tror jeg, der er Grund til at undersøge, hvorvidt den Dispensationsmyndighed, som er lagt i Justitsministerens Haand, altid har været benyttet paa den rette Maade, idet jeg holder mig overbevist om, at det vil være Thinget saa godt som umuligt i de enkelte Tilfælde at fælde en paalidelig Dom i saa Henseende. Hvad jeg derimod meget vil lægge det ærede Thing paa Hjerte, er ikke for stærkt at følge den Praxis, naar en Lov bliver forelagt, som berører en enkelt Side af et Anliggende, da altid at tage samtlige de Spørgsmaal under Overveielse, som paa en eller anden Maade kunde være knyttede til denne Sag, men som i Virkeligheden ikke vilde øve nogen Indflydelse paa den Sags Afgjørelse, som ligger for; thi derved vilde de let komme til at forhindre en Side af vor Lovgiv-

ningsvirksomhed, som paa ingen Maade er uden Bigtighed, men som i Virkeligheden er en af dem, hvorved vi gjøre Landet ikke saa tjenester. Det er nemlig den, hvorved vi stræbe efter at foretage saadanne smaa Forbedringer i Lovgivningen om visse Gjenstande, som Erfaringen har viist at være af Bigtighed. Sagen om en Bygningslov for Kjøbenhavn har flere Gange været taget under samlet Behandling af Rigsdagen; vi have taget den under samlet Behandling i Halvtredserne, og den er atter bleven grundig revideret i 1871. Nu er Forholdet dette, at der paa enkelte Punkter eller ialtsald paa et enkelt Punkt har viist sig en bestemt Trang til en Forbedring, uden at man dog derfor kan sige, at det i og for sig er fremgaaet for de Mænds Betragtning, der syssle med disse Sager, at den hele Lov derfor er af den Vækkelse, at den kan siges nu ikke mere at være tidsvarende. Dette er bragt frem i det Forslag om at rette en enkelt Mislighed ved den bestaaende Lov, som vi nu have til Behandling. Jeg siger altsaa, at hvis vi nu ville give efter for den Betragtning, at naar et Forslag til Berigtigelse af et ganske enkelt Forhold i et stort Lovgivningsanliggende kommer frem her og bliver taget under Behandling, vi da skulle undersøge, om der ikke maatte være andre Punkter i den samme Lovgivningsmaterie, hvor der, om de end ikke stode i nødvendig Forbindelse med dette Forhold, kunde være Forandringer at foretage, saa frygter jeg for, at Resultatet vil blive, at saadanne Smaaforbedringer, som det forekommer mig, at Rigsdagen tidligere gjerne har villet foretage, nu staaar Fare for ikke at kunne gennemføres. Jeg tror, at det ærede Thing vilde handle mere i Overensstemmelse med de Grundsatninger, som tidligere have været fulgte, ved at indskrænke sig til ved nærværende Leilighed at sætte Blikket paa den Side, som her ligger for, og som det forekommer mig, at saa godt som Alle heri Thinget, der have udtalt sig derom, have været enige om at betragte som et virkelig Fremskridt. Jeg vil tillade mig at sige til, at jeg ogsaa tror, at det er et Fremskridt, og glæder mig over det, fordi jeg tror, at det er et Fremskridt i en Retning, som sigter til at udøve en gavnlig Indflydelse paa den almindelige Sundhed i Byen. Naar det ærede Medlem omtalte, at det ogsaa vilde være økonomisk gavnligt for Kommunen, at Sundhedsstilstanden blev forbedret, saa er dette ganske vist, men jeg tilstaa dog, at der er Noget i den Henseende, der ligger mig endnu mere paa Hjerte, og det er, at det vilde være gavnligt for Befolkningen selv, at den paa denne Maade kan blive befriet for Noget af den Sygelighed, hvoraf ellers en Del af den er hjemmøgt netop paa Grund af de mindre gode Byggeforhold, som herigennem tilfuges afhjulpne. Jeg skal, da det ærede Medlem har fremdraget et specielt Forhold ved det foreliggende Lovforslag, idet han drog i Tvivl, om det